

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3192/2018
24.05.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Илић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Рајковић адвокат из ... и ВВ из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању и иселења, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 317/18 од 18.01.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.05.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 317/18 од 18.01.2018. године и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби тужиоца.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 1593/14 од 25.10.2017. године, ставом првим изреке, раскинут је уговор о доживотном издржавању Р. 120/92 од 20.03.1992. године оверен пред Општинским судом у Пироту а закључен између тужиоца АА и сада покојне ГГ као прималаца издржавања и тужених ББ из ... и ВВ из ... као давалаца издржавања, а у односу на тужиоца АА. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се поништи уговор о доживотном издржавању Р. 120/92 од 20.03.1992. године оверен пред Општинским судом у Пироту а закључен између тужиоца АА и сада покојне ГГ као прималаца издржавања и тужених као давалаца издржавања, у односу на сада покојну ГГ. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА из ... којим је тражено да се тужени ББ из ... исели из куће тужиоца која се налази на катастарској парцели ... КО ... у року од 30 дана од дана пријема пресуде. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 317/18 од 18.01.2018. године, преиначена је пресуда Основног суда у Пироту П 1593/14 од 25.10.2017. године у ставу трећем изреке тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца АА из ... и туженом ББ из ... наложено да се са својом породицом и стварима исели из куће

тужиоца која се налази на катастарској парцели ... КО ... у року од 30 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, у смислу чланова 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог ББ основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и његова сада покојна супруга ГГ су као примаоци издржавања, са својим синовима - туженима као даваоцима издржавања, закључили уговор о доживотном издржавању који је оверен пред Општинским судом у Пироту 20.03.1992. године, под Р. 120/92. Тужени су се обавезали да доживотно издржавају примаоце издржавања на начин наведен у уговору, а примаоци издржавања да им оставе у наслеђе, на једнаке делове, плац са кућом у селу ... на катастарској парцели ... КО ..., с`тим да се предаја ове имовине одлаже до смрти прималаца издржавања. Уговорне одредбе су поштоване до смрти тужиоцеве супруге ГГ (умрла ...2000. године), а односи уговарача су били добри - тужени су обилазили родитеље, који су тада могли сами да се брину о себи. Тужилац је током 2002. године засновао ванбрачну заједницу у кући која је предмет уговора о доживотном издржавању. Односи тужиоца и туженог ББ пореметили су се током 2014. године, када се тужени са породицом уселио у кућу и реновирао спрат. Због поремећених односа тужилац и његова ванбрачна партнерка су напустили кућу и преселили се у ..., и од тада нису у контакту са туженим.

На основу тако утврђеног чињеничног стања другостепени суд је, супротно закључку нижестепеног суда да је тужени ББ, након смрти примаоца издржавања ГГ која за живота није тражила раскид уговора о доживотном издржавању, стекао право својине на кући сразмерно уделу сада покојног примаоца издржавања у њеном стицању као заједничке имовине стечене у браку са тужиоцем, становишта да је обавеза издржавања супружника - прималаца издржавања недељива и да се својина на предмету уговора о доживотном издржавању стиче тек смрћу оба примаоца издржавања. Из тог разлога другостепени суд је, сматрајући да уговор о доживотном издржавању који је тужени ББ закључио са својим родитељима не може бити правни основ за стицање права својине туженог на делу спорне куће након смрти примаоца издржавања ГГ, применом члана 37. Закона о основама својинскоправних односа преиначио првостепену пресуду и усвојио тужиоцев захтев за иселење туженог ББ и предају куће у државину.

Правилан је правни резон другостепеног суда да тужени ББ не може на основу уговора о доживотном издржавању, након смрти примаоца издржавања ГГ, стећи право својине на делу спорне куће. Уговором о доживотном издржавању уговорено је да се право својине стиче тек након смрти оба примаоца издржавања, што значи да је обавеза њиховог издржавања недељива.

Међутим, основано се ревизијом туженог ББ указује на погрешну примену материјалног права - одредби члана 206. и 212. Закона о наслеђивању, због чега чињенично стање није у потпуности утврђено.

Наведеним одредбама је прописано да се смрћу човеком отвара његово наслеђе (члан 206. став 1) и да заоставштина прелази по сили закона на оставиоачеве наследнике у тренутку његове смрти (члана 212. став 1). Тужилац је током поступка тврдио да су спроне непокретности - кућа и парцела заједничка имовина прималаца издржавања стечена у њиховом браку, и то делом на основу уговора о доживотном издржавању Р. 313/77 од 23.02.1977. године који су његови родитељи закључили са мајком тужиоца као примаоцем издржавања, а делом куповином од тужиоачеве браће. Раскидом уговора о доживотном издржавању РЗ 120/92 од 20.03.1992. године удео примаоца издржавања покојне ГГ у неподељеној заједничкој имовини, којом су оба супружника располагала наведеним уговором о доживотном издржавању, представљала би њену заоставштину коју наслеђују све странке као законски наследници првог наследног реда, на основу члана 9. став 1. и 2. Закона о наслеђивању.

О овоме другостепени суд није водио рачуна када је одлучио да преиначи првостепену пресуду и усвоји тужбени захтев за иселење, због чега је побијана другостепена пресуда морала бити укинута и предмет враћен на поновно одлучивање о жалби тужиоца.

У поновном поступку другостепени суд ће узети у обзир и ове чињенице и одлучити о тужиоачевој жалби, имајући у виду да ни првостепени суд о тим чињеницама није водио рачуна приликом одлучивања о тужбеном захтеву за иселење туженог ББ и предају спорне куће, нити је ценио њихов значај за одлуку о основаности тог тужбеног захтева.

Сходно изложеном, на основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић